

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

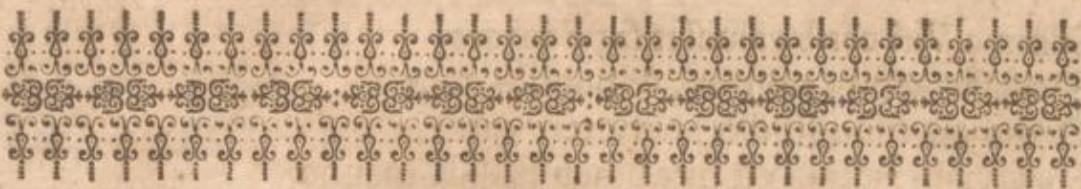
**Prosphonesis ad Virum Magnificum atque Amplissimum
Dn. Ioh. Ulricum Fridium, Jure-Consultum, & Reipubl.
Argentorat. Consiliarium: Quem, cum Luctuosissimam
Fratri, Maximi quondam Viri, heu nunc ...**

Ledermann, Johann Kaspar

Argentorati, 1678

"Sic ergo infandi renovatas mente doloris [...]"

[urn:nbn:de:bsz:31-135365](#)

Sic ergo infandi renovatas mente doloris
Cogimur attonitâ rursum memorare querelas;
Quas tulit, ut primos fortis sentisset iniquæ
Altera Fridiadum quondam, nunc sola superstes
Gloria, sed gemino luctu circumdata, casus?
Ipsiis hæc surgunt de pectore namque querelæ,
Ipsiis hæc tristi luctu nimioque repressam

Vix tandem possunt suspiria solvere vocem:
Nondum detonuit, nec adhuc discussa procella est,
Quæ nostræ domui impendet. Pars maxima nostræ
Non procul hinc adamata animæ, pars optima nuper
(Atque simul flectu rorantia lumina tergit)
Erepta est nobis. Animæ spes, altera pars jam
Nos etiam linquit, (verum incrementa dolorum
Hic arcent lachrymas) nostrum solamen, & omnis
Qui posset casus nostros, nostrumque peremptæ
Conjugis, ut gratos animis repetebat amores,
Ah! defiderium variis relevare subinde, &
Fallere blanditiis, mentemque reducere nostram
Numinis ad mentem; frater dulcissimus orbos
Nos linquit. Sic ergo suo, qui sanguine crudum
Vulnus adhuc posset nostrum lenire, refrecto
Lethalem lateri capulotenus abdidit ensim.

Hæcce equidem non inficiar, dolor ipse quod ingens
Fraterni imprimis feriat Sensu intima cordis.
Acalios hic nempe ferit. Nec, flebile funus,
Luctum communem Patriæ quisquis meminisset,
Temperet à lachrymis: Quid cives Inlyte Fridi?
Non fratrem, Patrem mage lamentantur, & hisce
Significare suos contendunt sponte dolores:
Si Tu cum nostris valuerint vota precesve,
Et Tu Fratre Tuo, sed nos potiremur adempto
Patre, & pro Patria viventi porro salute
Perpetuas grates olim libare liceret;
Non rerum hæc facies nobis præsaga futuri
Tam truculenta foret; Tanti prudentia posthæc

Summa

Summa Viri certè valuisset sæpe juvare
Successus rerum nostros , & publica duræ
Detimenta suo studio prævertere eausæ.
Heu qualis jactura est hæc ! heu pallida magno
Ægritudo Viro , sed tantæ tristior Urbi.

Multum ergo in nobis esset , solatia si qua
Nostra valere Tibi possent, animique dolorem
Demulcere Tuum , Tu qui fratrem , decus alnum
Ipse decus Patriæ luges , refricasque dolorem :
Si non Divini jamjam solaminis æqua
Portio de cœlis animo, velut aureus imber,
Instillata Tuo , pectus licet igne secundo
Tentatum & tostum mœrore , refrigeret unda
Melliflua verbi Numen testantis amicum.
Cujus ubi placito nutu semperque benigno
Dependere scias , etiam quæ forte parumper
Prospera, & adversis fatis profecta videntur ;
Conçipis æterni solaminis argumentum.
Ac ideo ne cede malis, sed fortior illa
Perfer , & ingentes animo quascunque virili
Ærumnas , & onus nunquam jactandum ab amante
Nec frustra impositum Domino, consuefce subire.
Ille etenim obsequium nostrum , fideique salubres
Exercet vires , & sic impellit ad usque
Tute triumphantis fias fortissimus Heros.
Tumque etiam tempestatis vehementior ira
Fracta repurgati cœli clarissima reddet
Tempora ; nempe fragor quando quam maximus urget
Jamjam detonuit. Sed vero Vulnus utrumque
Qui lenire potest, lenit, crudoque medetur.
Tu modo Te Patriæ serva , quæ fratri acerba
Morte satis gravium fuerat perpessa malorum.